

กลยุทธ์การจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ ภายใต้สถานการณ์โควิด 19 กรณีศึกษา

หมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่

ณัฐชา ธนาภรณ์^{1*} กัญญพัทธ์วี กลุ่มธงเจริญ² ภูษณิศดา เตชเถกิง³ ปรีดา ศรีนฤวรรณ⁴

บทคัดย่อ

จากความสำคัญของการจัดการธุรกิจโฮมสเตย์หมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาข้อมูลการจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ ภายใต้สถานการณ์โควิด 19 กรณีศึกษาหมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยเลือกใช้ข้อมูลการสัมภาษณ์ ซึ่งกำหนดกลุ่มประชากรเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการกิจการโฮมสเตย์ ให้นำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ ภายใต้สถานการณ์โควิด 19 กรณีศึกษาหมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่และเพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมของธุรกิจโฮมสเตย์ในหมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่ การวิจัยนี้ใช้วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ที่ประกอบไปด้วยการสัมภาษณ์แบบกลุ่มเฉพาะ ผู้ให้ข้อมูลแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้รู้ เช่น ผู้นำชุมชน ราชการพนักงานสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล และกลุ่มผู้ปฏิบัติ เช่น กลุ่มผู้ประกอบการที่พักโฮมสเตย์หมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่ วิจัยนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ในการเลือกผู้ให้ข้อมูลและนำประเด็นอภิปรายสำหรับการสัมภาษณ์กลุ่มย่อย ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จะนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า จากการคาดการณ์ในปัจจุบันกลยุทธ์การจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ ภายใต้สถานการณ์โควิด 19 กรณีศึกษาหมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่ให้สอดคล้องกับวิถีปกติใหม่ (New Normal) จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง การประชุมกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้ประกอบการที่พักโฮมสเตย์หมู่บ้านแม่กำปอง ตลอดจนการวิเคราะห์ SWOT คาดว่าควรมีกลยุทธ์การจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ คือ ด้านที่พักควรให้ผู้ประกอบการที่พักโฮมสเตย์ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการที่พักให้ถูกสุขอนามัย ความสะอาด จัดให้มีการอบฆ่าเชื้อไวรัสในห้องพัก สิ่งของเครื่องใช้ ด้านอาหาร ควรใส่ถุงมือในการประกอบอาหารทุกครั้ง ไม่ควรมีการจัดอาหารให้แขกผู้มาพักทานร่วมกันมากเกินไป ภาชนะที่ใส่ต้องผ่านการฆ่าเชื้ออย่างสะอาด การจัดที่นั่งรับประทานอาหารให้เว้นระยะห่างบ้าง ไม่แออัด ด้านการให้บริการที่พนักงานผู้มาเยือน การเช็กอิน เช็กเอาท์ การติดต่อสอบถามข้อมูล ควรจัดระยะห่างให้พอดีแก่แขกแต่ละท่าน วางเจลล้างมือแอลกอฮอล์ไว้ตามจุดบริการต่างๆ ด้านบุคลากรต้องสวมหน้ากากอนามัย ตรวจร่างกาย วัดอุณหภูมิทุกครั้ง ทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ควรจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น หลีกเลี่ยงการทำกิจกรรมที่พื้นที่แออัดเกินไป ด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว มีการโปรโมทผ่านช่องทางต่างๆ เรื่องโฮมสเตย์หมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการบริการที่สอดคล้องกับวิถีปกติใหม่ (New Normal) เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารและมาท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความปลอดภัยกับโควิด 19 ในปัจจุบัน

คำสำคัญ : กลยุทธ์,การจัดการ,โฮมสเตย์ ,โควิด19 , New Normal

¹ * นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ 50000 เบอร์โทรศัพท์: 0853737378
e-mail:natchathanaporn@gmail.com

² อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ 50000 เบอร์โทรศัพท์: 0894331511
e-mail: sunny@mju.ac.th

Strategic management of homestay business under COVID-19 circumstances: a case study of Mae Kampong Village, Chiangmai

Natcha Thanaporn^{1*}Kunpatsawee Klomthongjaroen²Pusanisa Thechatakerng³

Preeda Srinaruewan⁴

Abstract

From the importance of homestay business management in Mae Kampong Village in Chiang Mai, the researcher is interested in studying homestay business management under the circumstances of COVID 19: a case study of Mae Kampong Village in Chiang Mai by using interview information which defined the target population, including well-informed people and practitioners, then analyzed the obtained data were in a descriptive way. The purpose of this research was: 1.) To study homestay business management under the circumstances of COVID 19: a case study of Mae Kampong Village in Chiang Mai 2.) To study the environment of the homestay business in Mae Kampong Village in Chiang Mai. This research used a qualitative research method that consisted of specialized group interviews. The informants were divided into 2 groups, namely, well-informed people such as community leaders, government officials, employees under the district administrative organization and practitioners such as homestay operators in Mae Kampong village, Chiang Mai. Purposive sampling was used in this research to select informants and discuss points for small group interviews. Data from the interview will be analyzed by means of Content Analysis.

The research results were found that from the current forecast, the strategic management of homestay business under the circumstances of COVID 19: a case study of Mae Kampong Village, Chiang Mai to be in line with the New Normal; interviews with stakeholders, small group meeting of homestay entrepreneurs in Mae Kampong Village as well as the SWOT analysis, it is expected that a homestay business management strategy is 1.) the accommodation: the homestay operators should be trained in the management of their accommodation in hygienic, cleanliness, and have virus sterilization in the room and utensils. 2.) the cuisine: the homestay operators should always wear gloves when cooking. There should not be too much of the hotel meal plans for the guests to eat together. Food containers must be sterilized clean. The dining seat should be spaced and not congested. 3.) in providing accommodation services for the guests; check-in, check-out, contact information, space should be arranged for each guest. Alcohol hand sanitizer should be placed at any service point. 4.) Human Resource: the staffs must wear a mask, have a physical examination and always measure the temperature of both service providers and service recipients. 5.) Tourism activities: tourism programs should be organized according to the current situation, such as avoiding activities that are too crowded. 6.) Tourism publicity: There are promotions through various channels about the homestay in Mae Kampong Village, Chiang Mai. Those are services in line with the New Normal to enable tourists to stay informed and travel in areas that are safe with current COVID 19 situation.

Keywords : Strategy, Management, Homestay, Covid 19, New Normal

^{1*} Assistant Professor Dr. Kunpatsawee Klomthongjaroen,0945149536, pranee-k@mju.ac.th

^{2*} Assistant Professor Dr. Pusanisa Thechatakerng,0894331511,sunny@mju.ac.th

^{3*} Assistant Professor Dr. Preeda Srinaruewan,preeda@mju.ac.th

บทนำ

COVID-19 ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมโรงแรมเนื่องจากมาตรการในการบริหารจัดการเกี่ยวกับ COVID-19 ของแต่ละประเทศเน้นการ Lockdown ปิดพื้นที่เพื่อลดการแพร่ระบาดของเชื้อซึ่งมาตรการนี้ยังรวมถึงการไม่ให้มีการเดินทางข้ามเขต ข้ามรัฐ รวมทั้งข้ามประเทศและแน่นอนว่าเมื่อไม่มีการเดินทางอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวย่อมได้รับผลกระทบเป็นอุตสาหกรรมแรกๆ วิกฤตครั้งนี้เป็นผลกระทบที่ค่อนข้างรุนแรงสำหรับประเทศไทย ทั้งหมดนี้คือผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นเรื่องที่ทำลายต่ออุตสาหกรรมโรงแรมของประเทศไทยนั่นคือจากวิกฤต COVID-19 ทำให้เกิด New Normal ด้านมาตรฐานสุขอนามัยในอุตสาหกรรมโรงแรมในประเทศไทยขึ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อโรงแรมจำนวนกว่า 32,564 โรงแรม (นับเฉพาะที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย) คิดเป็นจำนวนห้องพักกว่า 1.63 ล้านห้องทั่วประเทศ เนื่องจากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจะเปลี่ยนแปลงจากเดิมไปอย่างสิ้นเชิงจากผลกระทบของการที่ต้องระมัดระวังตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อ COVID-19 อยู่เสมอทำให้เกิดความเคยชินและเกิดทัศนคติต่อมาตรฐานด้านความปลอดภัยของสุขอนามัยที่เปลี่ยนไปมีการใส่ใจกับความสะอาดของโรงแรมที่จะเข้าพักมากขึ้น ใส่ใจในความสะอาดของอาหารและการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนกลางของโรงแรมมากขึ้นและนี่คือสิ่งทำลายของอุตสาหกรรมโรงแรมต่อ New Normal ใหม่ด้านสุขอนามัยในอุตสาหกรรมโรงแรม ประกอบธุรกิจโรงแรมโดยมากปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงเป็นลำดับต้นๆ ก่อนที่จะดำเนินธุรกิจโรงแรมมักจะประกอบไปด้วย ทำเลที่ตั้ง การออกแบบที่โดดเด่นมีเอกลักษณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน บริการที่แตกต่างจากคู่แข่ง ราคาขายที่เพิ่มโอกาสทางการขาย Promotion ที่ดีและที่สำคัญส่วนใหญ่นักการสร้าง Brand จากการชูประเด็นด้านความสะดวกสบายในการเข้าพักซึ่งในอนาคตทั้งหมดนี้อาจไม่ใช่ประเด็นสำคัญอีกต่อไปสำหรับการดำเนินธุรกิจโรงแรมแต่นักท่องเที่ยวและคู่ค้าอาจให้ความสำคัญกับเรื่องของสุขอนามัยมากเป็นลำดับต้นๆ ของการตัดสินใจเลือกที่พักจาก New Normal ที่เกิดขึ้น

โฮมสเตย์เป็นธุรกิจที่ให้บริการด้านที่พักและนำเที่ยวแบบสัมผัสวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นได้สัมผัสธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยมของชุมชนอย่างใกล้ชิด ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการจัดบริการธุรกิจท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เนื่องจากนักท่องเที่ยวสามารถใช้เวลาที่พักในท้องถิ่นนั้นศึกษาและเรียนรู้ถึงความเป็นอยู่และการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชนในพื้นที่จึงนับเป็นจุดขายที่มีเสน่ห์ดึงดูดลูกค้าของธุรกิจโฮมสเตย์เป็นอย่างดี ประกอบกับในแต่ละช่วงในรอบ 1 ปี นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการจะได้รับบริการเสริมในรูปแบบการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายไม่ซ้ำกันขึ้นอยู่กับช่วงฤดูกาลที่ลูกค้าไปพักโดยมีกิจกรรมที่น่าสนใจ

บ้านแม่กำปองมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญประกอบด้วย การเที่ยวชมวิถีชีวิตในชุมชน เช่น การทำเหมือง ทำสมุนไพร ทำกาแฟ ทำหมอนใบชา การจักสาน เส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติตามเส้นทางเดินป่า และจุดชมวิวยอดดอยม่อนล้าน ในส่วนของสถานที่และสาธารณูปโภครองรับนักท่องเที่ยวอื่น ๆ ประกอบด้วย บ้านพักโฮมสเตย์จำนวน 22 หลัง และบ้านพักรายวันจำนวน 46 หลัง บ้านแม่กำปองมีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนภายใต้ระบบคณะกรรมการหมู่บ้าน โดยมีผู้ใหญ่บ้านเป็นประธาน และมีรองประธานทำหน้าที่ประธานกลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 2 คน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านจำนวน 2 คน ประธานกลุ่มแม่บ้าน ประธานกลุ่มผู้สูงอายุ ประธานกลุ่มเยาวชน เลขาฯ และเหรัญญิก ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักโฮมสเตย์ในหมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่ จะต้องคำนึงถึงการให้บริการที่พักโฮมสเตย์ที่มีมาตรฐานด้านความปลอดภัยของสุขอนามัยของนักท่องเที่ยว เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์โควิด 19 ที่เกิดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความต้องการศึกษากลยุทธ์การจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ภายใต้สถานการณ์โควิด 19 กรณีศึกษาหมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่

คำถามวิจัย

- 1.กลยุทธ์การจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ ภายใต้สถานการณ์โควิด 19 กรณีศึกษาหมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร
2. เพื่อศึกษาและหาแนวทางในการจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ ภายใต้สถานการณ์โควิด 19 กรณีศึกษาหมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่

วัตถุประสงค์

- 1.เพื่อศึกษาการจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ ภายใต้สถานการณ์โควิด 19 กรณีศึกษาหมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่
- 2.เพื่อศึกษาและหาแนวทางในการจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ ภายใต้สถานการณ์โควิด 19 กรณีศึกษาหมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์

โฮมสเตย์ เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน (CommunityBased Tourism-CBT) เป็นรูปแบบของสถานที่พักที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมากในการจัดการท่องเที่ยวโดย ชุมชน โฮมสเตย์เป็นการผสมผสานกันระหว่างการท่องเที่ยวและสถานที่พัก ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ ถึงการอยู่ การกิน การดำรงชีวิตประจำวัน ตลอดจนประเพณีวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นที่เป็นชีวิตจริง (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันวิจัยสังคม,2549)

2.ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับหมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่

หมู่บ้านแม่กำปอง เป็นหมู่บ้านที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีทิวทัศน์ที่สวยงามและมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากมาย เช่น ฝ้าตักแม่กำปอง ฝ้าตักธารทอง ฯลฯ นอกจากนั้น ยังมีป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ อุดมไปด้วยพืชพันธุ์และสมุนไพรต่างๆ มีดอกไม้เมืองดินเป็นดอกไม้ประจำถิ่นที่มีความสวยงาม ซึ่งจากความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาตินี้เอง จึงทำให้หมู่บ้านแม่กำปองเริ่มเป็นหมู่บ้านที่มีนักท่องเที่ยวพากันเข้ามาพักผ่อนชมธรรมชาติของหมู่บ้านมากขึ้นเรื่อย ๆ

3.การท่องเที่ยว

การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานตื่นเต้นหรือเพื่อหาความรู้ องค์การการท่องเที่ยวของสหประชาชาติ (อังกฤษ: World Tourism Organization) กำหนดไว้ว่า การท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทาง โดยระยะทางมากกว่า 40 กิโลเมตรจากบ้าน เพื่อจุดประสงค์ในการพักผ่อนหย่อนใจ

4.ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์โควิด 19

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นไวรัสอุบัติใหม่ที่พบว่ามีการระบาดตั้งแต่เดือนธันวาคม 2562 โดยรายงานครั้งแรกที่มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน เชื้อไวรัส COVID19 สามารถแพร่กระจาย จากคนสู่คนผ่านทางไอจาม สัมผัสโดยตรงกับสารคัดหลั่ง เช่น น้ำมูก น้ำลายของคน ผู้ติดเชื้อจะมีการหายใจ แบบตั้งแต่ติดเชื้อไม่มีการ ไอการเล็กน้อยคล้ายเป็นไข้หวัดธรรมดา อาการปานกลางเป็นปอดอักเสบ และอาการ รุนแรงมากจนอาจเสียชีวิต การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในหลายประเทศทั่วโลก องค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public Health Emergency of International Concern)

5. การท่องเที่ยววิถีปกติใหม่ (New Normal)

การดำเนินมาตรการจำกัดการเดินทาง ณ วันที่ 18 พฤษภาคม 2563 ที่ชี้ให้เห็นว่าจาก 217 ประเทศทั่วโลกที่มีการดำเนินมาตรการเข้มงวดในการเดินทางระหว่างประเทศช่วงการระบาดของโควิด-19 จนถึงปัจจุบัน มี 7 ประเทศที่เริ่มผ่อนคลายมาตรการที่มีต่อนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ และอีกหลายประเทศเริ่มที่จะหาแนวทางการเปิดประเทศและการเปิดเขตแดนของประเทศเพื่อรองรับกับการเดินทางเข้าออกของนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ อย่างสภา การเดินทางและท่องเที่ยวโลก(WTTC) ซึ่งได้ออกมานำเสนอข้อเสนอแนะมาตรการรองรับกับการฟื้นตัวจากโควิด-19 ด้านการท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับแนวคิด New Normal ที่เน้น “การเดินทางที่ปลอดภัย” เป็นหัวใจหลักสำหรับ 11 ธุรกิจการท่องเที่ยว ได้แก่ ธุรกิจให้การต้อนรับ (Hospitality) แหล่งท่องเที่ยว การจำหน่ายสินค้าสินค้ากลางแจ้ง ธุรกิจการบิน สนามบิน บริการให้เช่ารถยนต์ เรือสำราญ บริษัทนำเที่ยว MICE ธุรกิจให้เช่ารถ และธุรกิจประกันภัย รวมทั้งมองใน 4 ประเด็นหลักได้แก่ (1) การเตรียมความพร้อมสำหรับทีมงานและการดำเนินงาน (2) การจัดหาประสบการณ์ที่ปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว (3) การสร้างความเชื่อมั่นและความเชื่อถือให้เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว (4) การนำนโยบายที่เป็นจริงได้มาสู่การปฏิบัติ

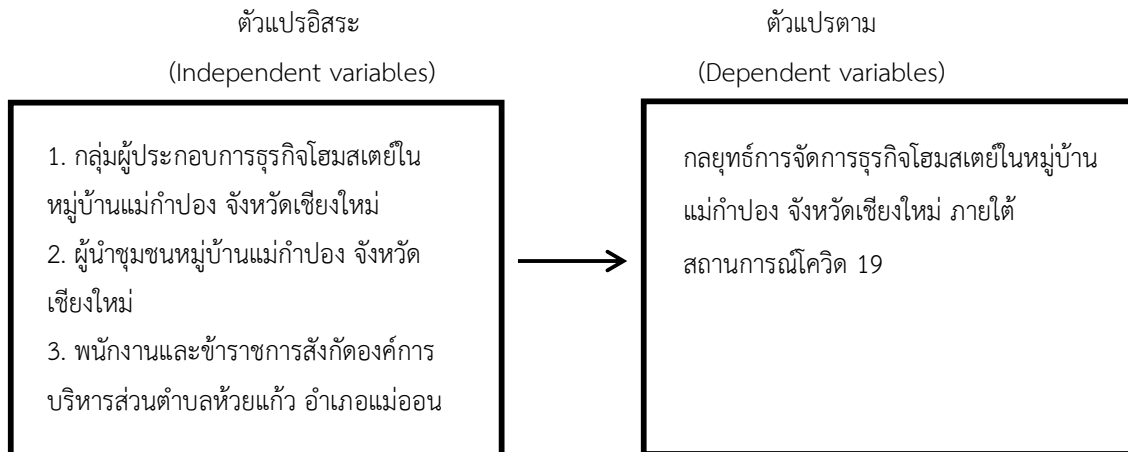
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐชามณูช สุวิทย์พันธุ์, ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งสรุปผลได้ว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ อยู่ในระดับปานกลาง มีทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ และมีแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบ โฮมสเตย์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

อรุณี ลอมเศรษฐี (2554) ศึกษาการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการเลือกใช้บริการที่พักในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักของนักท่องเที่ยวต่างชาติเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านที่พักและการบริการด้านสถานที่หรือช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านพนักงานให้บริการและด้านลักษณะทางกายภาพด้านกระบวนการบริการด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านราคาโดยมีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักของนักท่องเที่ยวต่างชาติในระดับสูง ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ได้แก่ เพศ ภูมิฐานะ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพสถานภาพ และรายได้ของนักท่องเที่ยว

กนกรัตน์ ดวงพิบูล และจารุพันธ์ เมธะพันธุ์ (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ โฮมสเตย์กับการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนมีการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบด้วย 7 ด้านได้แก่ ด้านการเข้าถึงพื้นที่ทางการท่องเที่ยวของโฮมสเตย์, ด้านที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว, ด้านอาหารสำหรับนักท่องเที่ยว, ด้านกิจกรรมและรายการนำเที่ยว, ด้านทรัพยากรและสภาพแวดล้อม, ด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย, ด้านการบริหารจัดการ ของกลุ่มโฮมสเตย์ ผู้ประกอบการโฮมสเตย์ให้ความสำคัญกับการจัดการท่องเที่ยวของโฮมสเตย์โดยรวมอยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ ภายใต้สถานการณ์โควิด 19 กรณีศึกษาหมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดเป็นคำถามในการวิจัย จากนั้นได้ลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์เขียนสรุปและนำเสนอในแต่ละประเด็นตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. ข้อมูลทุติยภูมิ โดยทำการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์
- 1.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับหมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่
- 1.3 การท่องเที่ยว
- 1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์โควิด 19
- 1.5 แนวคิดการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ (SWOT Analysis)
- 1.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเชิงกลยุทธ์
- 1.7 เอกสารงานวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้ม พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

1.8 เอกสารงานวิจัยเรื่อง โฮมสเตย์กับการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดน่าน

2. ข้อมูลปฐมภูมิ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) ด้วยการใช้การสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง และเครื่องมือดังนี้

2.1 ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ กำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มผู้รู้ (Key Informants) ได้แก่ ผู้นำชุมชน ราชการ พนักงานสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล และกลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informants) ได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการที่พักโฮมสเตย์หมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่

2.2 กำหนดแบบสัมภาษณ์ คือ กลุ่มผู้รู้และกลุ่มผู้ปฏิบัติในพื้นที่โฮมสเตย์ในหมู่บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยการสุ่มกลุ่มเป้าหมายเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements)

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง และด้วยความกรุณาอย่างสูง โดยเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งสามท่าน ได้แก่ ผศ.ดร.กัญญพัทธ์วิ กลุ่มธงเจริญ ผศ.ดร.ปรีดา ศรีนฤวรรณ และ ผศ.ดร.ภูษนิศา เตชเถกิง ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งสามท่านที่ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยโดยตลอดมา ตลอดจนตรวจทานและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์เพิ่มเติม จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

ณัฐชามณูช สุวิทย์พันธุ์. “การศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิดและแนวโน้มพฤติกรรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย”. วิทยานิพนธ์ หลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต.คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545

อรุณี ลอมเศรษฐี. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการเลือกใช้บริการที่พักในเขตกรุงเทพมหานคร”. รายงานค้นคว้าอิสระ หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2554

กนกรัตน์ ดวงพิกุล. “โฮมสเตย์กับการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดน่าน”. วารสารบัณฑิตวิจัย,9 (1),217-234. , 2561